

§. 27. *Иисусъ провожда апостолыѣ на проповѣдь.*

Отъ тамъ като излѣзе, прѣминѣ прѣзъ околны-
тѣ села, като поучаваше, цѣрѣше и проповѣдваше
Евангеліето. И като повика дванайсетъѣ си учени-
цы, проводи и тѣхъ на проповѣдь, като имъ даде
първо чудотворната сила, и имъ заповѣда да не сѣ
користолюбивы; дѣто пріематъ тѣхъ и словесата
имъ, тамъ да благославыѣтъ; дѣто не ги пріематъ, отъ
тамъ да бѣгатъ; да сѣ разумны като змѣи, цѣломѣ-
дры като гълѣбы; да сѣ твърды въ изгнаніята и
сърчени въ бѣдствіята; да не имъ са вижда чудно,
ако сѣщитъ имъ роднины и пріатели ги прѣслѣду-
ватъ и охуватъ, когато и самый имъ учитель са о-
хули; да не са страхуватъ отъ хората, които не мо-
гѣтъ да ги повредѣтъ, ако Богъ не имъ допусне
туй; да исповѣдатъ за него прѣдъ хората че той е
тѣхенъ учитель и господарь; да го прѣдпочитатъ и
отъ сѣщитъ си родители повече, ако искатъ да бѣ-
дѣтъ достойны неговы ученицы. Подиръ тѣзи запо-
вѣди приложи имъ и тѣзи заповѣди: който пріема
словесата ви, той пріема моитѣ, той пріема словесата
Божіи, и за туй ще пріеме достойна награда. (Мат. ѿ.
—Марк. ѿ. 7—13. Лск. ѿ. 2—6.).

§. 28. *Иисусъ насыща петъ хиляды хора съсъ петъ
хлѣба.*

А Иродъ четвероначалникъѣ Галилейскый като чу
славата му, рече на слугыѣ си че този е Іоаннъ; той
е възстанѣлъ отъ мрътвыѣ, и за туй прави сега тол-
кози чудеса. — Защото Иродъ по напрѣдъ бѣше за-
творилъ Іоанна въ тъмница, и подиръ му отсѣче гла-
вата, защото го избѣличаваше че е зель братовата